

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 29 maja 2020 r.
(OR. en)

8403/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0104 (COD)

ECOFIN 412
REGIO 137
CADREFIN 107
CODEC 439

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej
(podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU)

Data otrzymania: 28 maja 2020 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2020) 408 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego Instrument na rzecz
Odbudowy i Zwiększania Odporności

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 408 final.

Załącznik: COM(2020) 408 final

Bruksela, dnia 28.5.2020 r.
COM(2020) 408 final

2020/0104 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wybuch pandemii COVID-19 kazał zweryfikować prognozy gospodarcze Unii na nadchodzące lata.

Krótkoterminowy wpływ w poszczególnych państwach członkowskich będzie zależał od czasu trwania środków izolacji i ich dotkliwości, od struktury produkcji oraz środków zastosowanych w obszarze polityki gospodarczej, aby złagodzić bezpośredni wpływ kryzysu epidemiologicznego. Średnio- i długoterminowe skutki będą zależały od intensywności wstrząsu, jaki wywołała pandemia COVID w sektorach gospodarki, od odporności gospodarki i zdolności stosowania odpowiednich środków. Ryzyko zakłócenia równych warunków działania na jednolitym rynku może doprowadzić do pogłębienia się różnic gospodarczych w Unii i spiętrzenia się wyzwań w Europie związanych z długoterminowym wzrostem gospodarczym wobec braku zdecydowanych działań w ramach polityki.

W miarę stopniowego znoszenia środków izolacji trwała odbudowa gospodarki wymaga strategicznych wskazówek politycznych, jak złagodzić gospodarczy i społeczny wpływ kryzysu poprzez i tym samym, jak sprzyjać konwergencji i odporności gospodarczej i przyczynić się do długoterminowego zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Oznacza to między innymi dwójką transformację w kierunku utworzenia ekologicznego i cyfrowego społeczeństwa, dbając jednocześnie o strategiczną autonomię Unii. Jak pokazują dotychczasowe doświadczenia, podczas kryzysu inwestycje są często drastycznie ograniczane. Ważne jest jednak, aby w tej szczególnej sytuacji kryzysowej wspierać inwestycje. Sprostanie głównym wyzwaniom gospodarczym i społecznym będącym następstwem obecnego kryzysu jest konieczne, aby zapobiec trwałej utracie zdolności produkcyjnej i miejsc pracy (efekt histerezy) i tym samym chronić odporność gospodarczą i społeczną. Co więcej, zrównoważona odbudowa gospodarki zwiększająca jej odporność wymaga ram sprzyjających odpowiedniemu rodzajowi inwestycji i reform. Ważne jest również, aby strategie odbudowy wprowadzane przez państwa członkowskie w odpowiedni sposób uwzględniały wyzwania związane z transformacją ekologiczną i cyfrową, a także wspierały inwestycje i reformy w tych dwóch kluczowych obszarach.

Proponowany Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności („Instrument”) przewiduje istotne wsparcie finansowe na rzecz inwestycji publicznych i reform, które mają sprawić, aby gospodarka w poszczególnych państwach członkowskich była bardziej odporna i lepiej przygotowana na przyszłość. Instrument pomoże państwom członkowskim sprostać wyzwaniom gospodarczym i społecznym w jeszcze bardziej zdecydowany sposób podczas wychodzenia z kryzysu w różnych obszarach, takich jak kwestie społeczne, zatrudnienie, umiejętności, edukacja, badania naukowe i innowacje, zdrowie, ale również otoczenie biznesu, w tym administracja publiczna i sektor finansowy. Co istotne, Instrument zapewni również, że wspomniane inwestycje i reformy będą koncentrować się na wyzwaniach i potrzebach inwestycyjnych związanych z transformacją cyfrową i ekologiczną, co zagwarantuje trwałą odbudowę. Inwestycje w technologie ekologiczne i cyfrowe, zdolności i procesy mające pomóc w przejściu na czystą energię, zwiększenie efektywności energetycznej w różnych kluczowych sektorach gospodarki pomogą tworzyć miejsca pracy i osiągnąć zrównoważony wzrost gospodarczy, a także pozwolą Unii, jak najlepiej wykorzystać przewagę pioniera w globalnym wyścigu do gospodarczej odbudowy. Działania te zwiększą także odporność Unii i zmniejszą jej zależność dzięki dywersyfikacji kluczowych

łańcuchów dostaw. Ogromne znaczenie ma wskazanie odpowiednich projektów i sporządzenie list takich projektów zgodnie z priorytetami przedstawionymi w europejskim semestrze na rzecz koordynacji polityki gospodarczej („europejski semestr”).

Ze względów praktycznych i z myślą o osiągnięciu przez współustawodawców porozumienia w możliwie najkrótszym czasie niniejszy wniosek w sprawie rozporządzenia opiera się na ostatnim tekście omawianym przez współustawodawców dotyczącym wniosku ustanawiającego program wspierania reform¹, który został przyjęty przez Komisję w dniu 31 maja 2018 r. jako element wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021-2027, i wprowadza do niego stosowne zmiany, aby odzwierciedlić zmienione cele i dostosowany tryb wdrożenia nowego Instrumentu. W związku z tym niniejszy wniosek zastępuje wniosek Komisji w sprawie programu wspierania reform, który zostaje wycofany. W konsekwencji wycofany zostaje również wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram zarządzania instrumentem budżetowym na rzecz konwergencji i konkurencyjności dla strefy euro². Ponadto Komisja przygotowuje także odrębny wniosek w sprawie rozporządzenia [COD...], aby zapewnić państwom członkowskich wsparcie techniczne.

Instrument będzie kluczowym programem Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w ramach zmienionych wieloletnich ram finansowych. Zapewni on państwom członkowskim bezzwrotne wsparcie finansowe i pożyczki, aby wspierać inwestycje publiczne i reformy zgodnie z ich planami odbudowy i zwiększania odporności. W ten sposób gospodarka w poszczególnych państwach Unii będzie bardziej odporna i lepiej przygotowana na przyszłość. Pożyczki będą uzupełnieniem bezzwrotnego wsparcia i będą proponowane w zamian za dodatkowe reformy i inwestycje wykraczające poza zakres reform i inwestycji, w przypadku których już korzysta się z bezzwrotnego wsparcia finansowego. Pożyczki będą miały długi termin zapadalności i korzystne stopy oprocentowania stosowane w Unii. Z tego powodu będą one szczególnie interesujące i korzystne dla państw członkowskich, które zmagają się z wyższymi kosztami finansowania zewnętrznego. Aby zapewnić zgodność przydziału zasobów z celem Instrumentu, bezzwrotne wsparcie przewidziane przez Instrument będzie szczególnie korzystne dla państw o niższym dochodzie na mieszkańca i wysokim wskaźniku bezrobocia, aby odzwierciedlić poważne wyzwania gospodarcze i społeczne, z jakimi te państwa się mierzą.

Komisja proponuje wykorzystanie pełnej mocy budżetu UE w celu uruchomienia inwestycji i skoncentrowania wsparcia finansowego na działaniach przeprowadzanych w kluczowych pierwszych latach odbudowy. Propozycje te oparte są na dwóch filarach:

(i) Europejski Instrument na rzecz Odbudowy w sytuacjach nadzwyczajnych w kwocie 808 984,090 mln EUR. Przyczyni się to do tymczasowego zwiększenia zasobów finansowych w budżecie UE dzięki wykorzystaniu marginesu elastyczności w budżecie UE w celu pozyskania dodatkowego finansowania na rynkach finansowych. Pozyskane środki finansowe będą podstawą natychmiastowych i szybko realizowanych środków koniecznych do ochrony źródeł utrzymania i do postawienia gospodarki na nogi:

(ii) wzmocnione wieloletnie ramy finansowe (WRF) na lata 2021-2027. Komisja proponuje wzmocnienie kluczowych programów za pośrednictwem Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy, aby niezwłocznie skierować inwestycje tam, gdzie są one najbardziej potrzebne, wzmocnić jednolity rynek, zintensyfikować współpracę w obszarach, takich jak zdrowie i zarządzanie kryzysowe oraz wyposażyć Unię w ukierunkowany budżet, który będzie

¹ 2018/0213 (COD). Bruksela, 31.5.2018, COM(2018)391 final.

² 2019/0161 (COD), Bruksela, 24.7.2019 COM(2019) 354 final.

sprzyjał długoterminowej transformacji wiodącej ku bardziej odpornej, ekologicznej i cyfrowej Europie.

Z uwagi na określony okres, na jaki udostępnione jest finansowanie na rzecz Instrumentu, należy przyspieszyć do końca 2024 r. wsparcie finansowe i odpowiednie działania podejmowane przez państwa członkowskie pod logo Instrumentu. Jeżeli chodzi o bezzwrotne wsparcie finansowe, przynajmniej 60 procent całkowitej kwoty należy udostępnić do końca 2022 r. Komisja i państwa członkowskie powinny zatem w pozostałych latach po 2024 r. do końca obowiązywania WRF skupić się na wspieraniu realizacji odpowiednich działań w terenie i na osiągnięciu zakładanej odbudowy w odnośnych sektorach gospodarczych i społecznych oraz na promowaniu odporności i konwergencji. Jeżeli po tym okresie w ramach Instrumentu dostępne będą środki i budżet Unii będzie przewidywał przydział tych środków na rzecz Instrumentu, Komisja może ogłosić kolejne zaproszenia do składania wniosków.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

W zmienionych WRF i odnośnym sektorowym ustawodawstwie proponuje się nowe i wzmocnione instrumenty mające pomóc zaradzić negatywnym skutkom gospodarczym pandemii COVID-19. Obecny wniosek obejmuje ten pakiet środków, tj. REACT EU³ w ramach funduszy strukturalnych i funduszy spójności oraz zmienione wnioski w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych i InvestEU [...]. Wniosek należy także do licznych środków opracowanych w odpowiedzi na bieżącą pandemię COVID-19, takich jak Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa⁴.

Proponowane instrumenty wzajemnie się uzupełniają. REACT EU będzie dotyczył kryzysowych działań naprawczych w perspektywie krótkoterminowej na rynkach pracy, w opiece zdrowotnej i MŚP (wsparcie w zakresie płynności i wypłacalności), aby zapewnić gospodarce państw członkowskich natychmiastowe i bezpośrednie wsparcie. Instrument będzie służył wspieraniu reform i inwestycji w dłuższej perspektywie, zwłaszcza w ekologiczne i cyfrowe technologie, o trwałym wpływie na wydajność i odporność gospodarki Unii.

Co więcej, niektóre instrumenty polityczne na poziomie unijnym wspierają realizację reform i inwestycji. Program wspierania reform strukturalnych zapewnia obecnie państwom członkowskim wsparcie techniczne na etapie przygotowywania i przeprowadzania reform. Ze środków unijnych finansowane są projekty inwestycyjne w obszarach polityki, na które przeznaczone są te środki unijne; ramy prawne funduszy unijnych narzucają wymóg tematycznej koncentracji finansowania oraz określają szereg warunków podstawowych, jakie należy spełnić przed wypłatą środków. InvestEU zapewnia finansowanie projektów w ramach różnych segmentów polityki, ale niekoniecznie powiązanych z wysiłkami na rzecz reform.

Obecny wniosek będzie ściśle uzgodniony z wytycznymi politycznymi określonymi w ramach europejskiego semestru. Po pierwsze, plany odbudowy i zwiększenia odporności wspierane ze środków Instrumentu będą musiały przyczynić się do skutecznego wykonania zaleceń dla poszczególnych krajów sformułowanych przez Radę pod adresem państw członkowskich w kontekście europejskiego semestru. Instrumenty przewidziane w tym wniosku zwiększą zatem skuteczność europejskiego semestru i przyczynią się do sprostania wyzwaniom zdefiniowanym w tym kontekście. Po drugie, harmonogram przedkładania przez państwa członkowskie planów odbudowy i zwiększenia odporności będzie uzgodniony

³ Dz.U. ...

⁴ Dz.U. ...

z harmonogramem europejskiego semestru; plany te będą stanowiły załącznik do krajowego programu reform. Po trzecie, sprawozdawczość na temat postępów w realizacji tych planów będzie odbywać się również w kontekście europejskiego semestru.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest spójny z innymi obszarami polityki Unii i gwarantuje komplementarność i synergę z tymi obszarami.

Komisja zaproponowała nowy instrument SURE⁵, aby chronić Europejczyków przed ryzykiem bezrobocia. SURE ma zapewnić państwom członkowskim pomoc finansową w wysokości 100 mld EUR przeznaczoną na ochronę miejsc pracy i pracowników dotkniętych skutkami pandemii koronawirusa. Pożyczki te pomogą państwom członkowskim uporać się z nagłym wzrostem wydatków publicznych na utrzymanie zatrudnienia.

Eurogrupa uzgodniła również na poziomie politycznym, że Europejski Bank Inwestycyjny i Europejski Mechanizm Stabilności udostępnią wspólnie 440 mld EUR przedsiębiorstwom i państwom członkowskim, którzy takiego finansowania potrzebują, przy czym państwa członkowskie muszą spełnić warunek polegający na pokryciu bezpośrednich i pośrednich kosztów opieki zdrowotnej, leczenia i zapobiegania.

Oprócz tej bezprecedensowej reakcji Europy dotyczącej finansów, Europejski Bank Centralny wprowadził także środki, m.in. zainicjował Pandemiczny Program Zakupów Awaryjnych o wartości 750 mld EUR, który zwiększył łączną wartość aktywów nabytych przez Europejski Bank Centralny do 1,1 biliona w 2020 r., aby zachować stabilność finansową na rynkach obligacji skarbowych.

Z uwagi na nacisk na inwestycje i reformy mające pomóc sprostać wyzwaniom związanym z transformacją cyfrową i ekologiczną Instrument uzupełnia i wspiera Europejski Zielony Ład i Europejską agendę cyfrową.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 175 (akapit trzeci) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Art. 175 akapit trzeci TFUE stanowi, że jeśli działania szczególne okażą się niezbędne poza funduszami i bez uszczerbku dla środków przyjętych w ramach innych polityk Unii, działania takie mogą być przyjmowane przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitetem Regionów.

Zgodnie z art. 175 (ustęp trzeci) TFUE Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności przewidziany w rozporządzeniu ma na celu przyczynić się do wzmocnienia spójności przy użyciu środków pozwalających zainteresowanym państwom członkowskim na odbudowę po kryzysie związanym z COVID-19 w szybszy i bardziej trwały sposób i zyskanie (większej) odporności.

⁵ COM(2020) 139 final, Bruksela, 2.4.2020.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Finansowanie proponowanych działań za pośrednictwem przedmiotowego rozporządzenia jest zgodne z zasadą europejskiej wartości dodanej oraz zasadą pomocniczości. Finansowanie z budżetu unijnego skupia się na działaniach, których cele nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie („kryterium konieczności”) i gdzie interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami samych państw członkowskich.

Ogólnym celem rozporządzenia jest poprawa spójności, za pomocą środków pozwalających zwiększyć odporność państw członkowskich, złagodzić wpływ gospodarczy i społeczny kryzysu i wspierać transformację energetyczną i ekologiczną, w ten sposób przyczyniając się do odbudowy i sprzyjając potencjałowi wzrostu gospodarki Unii podczas wychodzenia z kryzysu związanego z COVID-19. W tym celu Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowiony rozporządzeniem powinien zapewniać wsparcie dla reform i inwestycji, które mają pomóc sprostać wyzwaniom o charakterze strukturalnym w państwach członkowskich.

Podstawowym założeniem Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności jest zapewnienie wsparcia w odpowiedzi na wniosek złożony dobrowolnie przez zainteresowane państwo członkowskie. W związku z tym każde państwo członkowskie decyduje, czy – w świetle możliwości dostępnych na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym – konieczne są działania na szczeblu unijnym. Wdrożenie środków związanych z odbudową gospodarki i odpornością jest przedmiotem wspólnego zainteresowania dla Unii.

Na poziomie Unii konieczne jest działanie, aby koordynować zdecydowaną reakcję na pandemię COVID-19 i złagodzić ogromne negatywne skutki dla gospodarki, a także aby szybko i skutecznie odbudować gospodarkę Unii. Państwa członkowskie działające osobno nie mogą osiągnąć tego celu w wystarczającym stopniu. Interwencja Unii może natomiast przynieść wartość dodaną dzięki ustanowieniu rozporządzenia określającego instrument wspierający finansowo państwa członkowskie, jeżeli chodzi o kształt i realizację tak bardzo potrzebnych reform i inwestycji. Takie wsparcie przyczyniłoby się również do złagodzenia wpływu kryzysu związanego z COVID-19 na sytuację społeczną.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ ogranicza się do minimum wymaganego dla osiągnięcia wymienionych celów na szczeblu unijnym i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów. Dobrowolny charakter Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowionego wnioskowanym rozporządzeniem i oparta na konsensusie współpraca w trakcie całego procesu stanowią dodatkową gwarancję poszanowania zasady proporcjonalności oraz wzrostu wzajemnego zaufania i zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi a Komisją.

- **Wybór instrumentu**

Celów opisanych w poprzednich sekcjach nie można osiągnąć poprzez harmonizację prawodawstwa ani dobrowolne działania państw członkowskich. Jedynie rozporządzenie umożliwi ich osiągnięcie. Rozporządzenie mające zastosowanie do wszystkich państw członkowskich jest również najbardziej odpowiednim instrumentem prawnym, aby zorganizować wsparcie finansowe mające na celu zapewnienie równego traktowania państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego szybkiego przyjęcia przez współustawodawców nie można było przeprowadzić formalnych konsultacji z zainteresowanymi stronami. Opinie zainteresowanych stron uwzględniono w toku procesu ustawodawczego dotyczącego wniosku w sprawie Programu wspierania reform.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono oceny skutków. Niniejszy wniosek w sprawie rozporządzenia opiera się jednak na pierwotnym wniosku Komisji w sprawie Programu wspierania reform

- **Prawa podstawowe**

Wniosek może mieć pozytywny wpływ na ochronę i rozwój praw podstawowych Unii, przy założeniu że państwa członkowskie wystąpią i otrzymają pomoc w powiązanych dziedzinach. Na przykład pomoc w dziedzinach takich jak rynek pracy i ubezpieczenia społeczne, opieka zdrowotna, edukacja, środowisko, prawa własności, administracja publiczna i system sądownictwa może wspierać takie prawa podstawowe Unii jak godność, wolność, równość, solidarność, prawa obywatelskie i sprawiedliwość.

4. WPLYW NA BUDŻET

Pula środków finansowych na wdrożenie Instrumentu wynosi 602 905 000 000 EUR (według cen stałych). Pula ta będzie finansowana z operacji zaciągania pożyczek przez Unię zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XX (rozporządzenie dotyczące Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy). Kwota zostanie udostępniona państwom członkowskim w postaci bezzwrotnego wsparcia w ramach zarządzania bezpośredniego (o łącznej wartości 334 950 000 000 EUR) oraz w postaci pożyczek do kwoty 267 955 000 000 EUR. Wartość bezzwrotnego wsparcia stanowi zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel w rozumieniu art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego.

Zważywszy na tymczasowy charakter planu finansowania Instrumentu w związku z odbudową gospodarczą państw członkowskich okres dostępności tych zasobów jest ograniczony i potrwa do dnia 31 grudnia 2024 r. zarówno w przypadku bezzwrotnego wsparcia finansowego, jak i wsparcia w postaci pożyczek.

Jeżeli chodzi o bezzwrotne wsparcie finansowe, w odniesieniu do co najmniej 60 proc. łącznych zasobów należy do dnia 31 grudnia 2022 r. ująć konieczne zobowiązania prawne. Zobowiązania budżetowe można ująć w podziale, w razie potrzeby, na roczne raty rozłożone na kilka lat, wraz z orientacyjnym harmonogramem wdrażania reform przez maksymalny okres czterech lat oraz realizacji inwestycji przez maksymalny okres siedmiu lat.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

W celu monitorowania wyników Instrumentu określonego w niniejszym rozporządzeniu pod kątem osiągnięcia założonych celów Komisja wskazała pewne kluczowe wskaźniki wykonania i będzie gromadziła odnośne dane w regularnych odstępach czasu. Konieczne będzie określenie zestawu wskaźników, w porozumieniu z zainteresowanymi państwami

członkowskimi, na poziomie planów odbudowy i zwiększenia odporności poszczególnych państw członkowskich; takie wskaźniki będą dotyczyły odpowiednich danych jednostkowych, które zostaną zagregowane w razie konieczności, i innych odnośnych danych. Wpłata wkładu finansowego nastąpi po wypełnieniu celów pośrednich i końcowych uzgodnionych z zainteresowanymi państwami członkowskimi. Wspomniane odnośne dane będzie należało wprowadzić do zaprojektowanego w tym celu narzędzia służącego monitorowaniu w podziale na państwa członkowskie i obszar polityki.

W tym celu państwa członkowskie uwzględnią w swoich rocznych sprawozdaniach na temat postępów w europejskim semestrze dowody świadczące o postępach w osiągnięciu celów pośrednich i końcowych oraz zapewnią Komisji dostęp do leżących u ich podstaw danych, w tym, w stosownych przypadkach, danych administracyjnych.

Ocena i ocena *ex post* zostaną przeprowadzone w celu oceny skuteczności, wydajności, adekwatności i spójności tych instrumentów. W stosownych przypadkach Komisja dołączy do oceny wnioski o przegląd rozporządzenia. Oceny będą przeprowadzane zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁶ Oceny będą obejmowały wnioski z dotychczasowych doświadczeń, aby umożliwić wykrycie ewentualnych braków i problemów, zidentyfikowanie możliwości dalszego usprawnienia działań lub ich rezultatów oraz zmaksymalizowanie ich wykorzystania i wpływu.

Ocena zostanie przeprowadzona, gdy dostępne będą wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż w ciągu trzech lat od rozpoczęcia realizacji. Nie później niż cztery lata po upływie okresu stosowania rozporządzenia, Komisja przeprowadzi ocenę końcową *ex post*. Komisja prześle wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Zakres Instrumentu jest szeroki i obejmuje obszary polityki związane ze spójnością, dwojaką transformacją (cyfrową i ekologiczną), konkurencyjnością, wydajnością, zdrowiem i inteligentnymi innowacjami (art. 3).

Pula środków finansowych ma określony poziom: (i) kwota 334 950 000 000 EUR przeznaczona na wsparcie finansowe (bezzwrotne wsparcie) i (ii) kwota 267 955 000 000 EUR przeznaczona na pożyczki dla państw członkowskich. Kwoty bezzwrotnego wsparcia są finansowane przez zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel w rozumieniu art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego. Zobowiązania prawne dotyczące co najmniej 60 proc. bezzwrotnego wsparcia powinny zostać podjęte do dnia 31 grudnia 2022 r. Jeżeli chodzi o pozostałą kwotę, zobowiązania prawne powinny zostać podjęte do dnia 31 grudnia 2024 r. (art. 5). Zasoby mogą zostać dobrowolnie przeniesione przez państwa członkowskie z programów objętych zarządzaniem dzielonym do Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (art. 6).

Instrument określony w niniejszym rozporządzeniu podlega przepisom dotyczącym należytego zarządzania gospodarczego ustanowionym na mocy rozporządzenia

⁶ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1). [Odniesienia do Dz.U. podane tylko na stronie przewodniej.]

ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące funduszy strukturalnych i funduszy spójności (art. 9). Instrument ma zostać wdrożony przez Komisję w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym (art. 6). Wsparcie finansowe będzie miało charakter dodatkowy do Instrumentu i będzie udzielane w ramach innych funduszy i programów Unii, i nie może pokrywać tych samych kosztów (art. 8).

Przewiduje się przepisy dotyczące komunikacji z Parlamentem Europejskim i Radą (art. 21) oraz z ogółem społeczeństwa (art. 26), a także przepisy dotyczące komplementarności (art. 22), monitorowania (art. 23), sprawozdań rocznych (art. 24) i oceny (art. 25).

Celem Instrumentu jest promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii poprzez zwiększenie odporności i zdolności dostosowawczych państw członkowskich, łagodzenie wpływu kryzysu na sytuację społeczną i gospodarczą oraz wspieranie transformacji ekologicznej i cyfrowej zmierzającej do osiągnięcia do 2050 r. Europy neutralnej dla klimatu, tym samym przyczyniając się do odbudowy potencjału wzrostu gospodarczego w państwach członkowskich podczas wychodzenia z kryzysu związanego z COVID-19, sprzyjając tworzeniu miejsc pracy i wspierając zrównoważony wzrost. W tym celu Instrument zapewni państwom członkowskim bezpośrednie wsparcie finansowe na osiągnięcie pośrednich i końcowych celów reform i inwestycji (art. 4). W odniesieniu do reform i inwestycji określono również zasady kwalifikowalności: państwa członkowskie powinny przygotować krajowe plany odbudowy i zwiększenia odporności zawierające program reform i inwestycji na kolejne cztery lata. Takie plany powinny określać środki realizacji reform i inwestycji publicznych w formie spójnego pakietu. Plany powinny być spójne z wyzwaniem i priorytetami określonymi w europejskim semestrze, z krajowymi programami reform, krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu, planami sprawiedliwej transformacji, umowami o partnerstwie i programami operacyjnymi przyjętymi w ramach funduszy Unii. Plany powinny zawierać środki zmierzające do sprostania wyzwaniom, z jakimi mierzą się państwa członkowskie w odniesieniu do ich transformacji cyfrowej i ekologicznej, w ten sposób wspierając ścieżkę trwałej odbudowy. Jeżeli państwo członkowskie jest zwolnione z monitorowania i oceny europejskiego semestru na podstawie art. 12 rozporządzenia (UE) 472/2013⁷ lub podlega nadzorowi zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002⁸ przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie do takiego państwa członkowskiego w odniesieniu do wyzwań i priorytetów określonych przez środki zawarte w podanych rozporządzeniach (art. 14).

Aby mieć wpływ na przygotowanie i realizację przez państwa członkowskie planów odbudowy i zwiększania odporności, Rada może przedyskutować w kontekście europejskiego semestru stan odbudowy, odporności i zdolności dostosowawczych w Unii. Taka dyskusja powinna opierać się na strategicznych i analitycznych informacjach Komisji dostępnych w kontekście europejskiego semestru i na informacjach, o ile są dostępne, o realizacji planów w poprzednich latach (motyw 18).

Państwa członkowskie będą mogły uzyskać wkład finansowy w postaci bezzwrotnego wsparcia. Maksymalna kwota przypadająca na państwo członkowskie zostanie ustalona na podstawie zdefiniowanego klucza do ustalenia wkładu (załącznik I). Kwoty te zostaną obliczone na podstawie liczby ludności, odwrotności PKB na mieszkańca i wskaźnika bezrobocia w poszczególnych państwach członkowskich (art. 10). Pula środków finansowych na bezzwrotne wsparcie w ramach Instrumentu zostanie udostępniona w okresie do dnia 31

⁷ Dz.U. L 140 z 27.5.2013.

⁸ Dz.U. L 53 z 23.2.2002.

grudnia 2022 r. na rzecz przygotowanych przez państwa członkowskie planów odbudowy i zwiększenia odporności. Po tym okresie do dnia 31 grudnia 2024 r., o ile dostępne będą środki pieniężne, Komisja może zorganizować zaproszenia do składania wniosków zgodnie z kalendarzem europejskiego semestru (art. 11).

Oprócz bezzwrotnego wsparcia państwa członkowskie będą mogły wnioskować o pożyczkę. Pożyczka będzie przeznaczona na finansowanie dodatkowych reform i inwestycji. Wniosek o pożyczkę można złożyć razem z planem lub w innym momencie przy składaniu zmienionego planu (art. 12). Maksymalna wielkość pożyczki dla każdego państwa członkowskiego nie przekroczy 4,7 % jego dochodu narodowego brutto. Zwiększenie tej maksymalnej kwoty będzie możliwe w wyjątkowych okolicznościach pod warunkiem, że dostępne będą środki. Po podjęciu decyzji w sprawie wniosku o pożyczkę Komisja zawrze umowę pożyczki z zainteresowanym państwem członkowskim (art. 13).

Najpóźniej do dnia 30 kwietnia państwo członkowskie będzie musiało przedłożyć Komisji plany odbudowy i zwiększenia odporności. Plany powinny stanowić załącznik do odnośnego krajowego programu reform, który można przedstawić osobno i we wcześniejszym terminie. W tym celu państwa członkowskie mogą wcześniej przedstawić projekt planu wraz z projektem krajowego budżetu. Plany powinny przedstawiać reformy i inwestycje w odpowiedzi na wyzwania stwierdzone w kontekście europejskiego semestru i m.in. wyjaśniać, w jaki sposób zwiększają potencjał wzrostu gospodarczego oraz odporność gospodarczą i społeczną danego państwa członkowskiego i w jaki sposób przyczyniają się do poprawy spójności. Plan powinien także zawierać środki dotyczące transformacji cyfrowej i ekologicznej. Powinien on także określać szacowany łączny koszt, stosowne cele pośrednie i końcowe oraz orientacyjny harmonogram realizacji reform i inwestycji. Proponowany plan, w stosownych przypadkach, może zawierać wniosek o pożyczkę przeznaczoną na dodatkowe reformy i inwestycje. (art. 15). W czasie realizacji planu można wprowadzać do niego zmiany, jeżeli są one uzasadnione obiektywnymi okolicznościami (art. 18).

Komisja oceni plany według przejrzystych kryteriów, m.in. czy plan skutecznie pomoże sprostać wyzwaniom określonym w europejskim semestrze; czy przyczynia się do zwiększenia potencjału wzrostu gospodarczego i odporności gospodarczej i społecznej państwa członkowskiego; czy sprzyja spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej; czy plan zawiera środki dotyczące transformacji cyfrowej i ekologicznej; i czy szacowany koszt podany przez państwo członkowskie jest rozsądny, wiarygodny i proporcjonalny do zakładanego wpływu na gospodarkę. W tym celu ustanowiono system ocen ratingowych na potrzeby ewaluacji wniosków (załącznik II). W stosownych przypadkach Komisja oceni także wniosek o pożyczkę, złożony przez dane państwo członkowskie, na podstawie wiarygodności wyższego kosztu wymaganego w związku z dodatkowymi reformami i inwestycjami (art. 16).

Po dokonaniu oceny Komisja przyjmie decyzję w drodze aktu wykonawczego określającego wkład finansowy przyznany takiemu państwu członkowskiemu (art. 17) i, w stosownych przypadkach, kwotę pożyczki; pod warunkiem, że dane państwo członkowskie w zadowalający sposób spełniło kryteria oceny, otrzyma przewidziany maksymalny wkład finansowy lub kwotę równą łącznemu kosztowi planu, w zależności od tego, czy koszt planu jest wyższy lub niższy od maksymalnego wkładu finansowego przewidzianego dla tego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie nie otrzyma żadnego wkładu finansowego, jeżeli jego plan nie spełnia w zadowalający sposób kryteriów oceny.

Kwota pożyczki nie będzie wyższa niż różnica między kosztem całkowitym planu odbudowy i zwiększenia odporności, zmienionego w razie potrzeby, i maksymalnym wkładem finansowym. Pożyczka będzie ograniczała się do pułapu ustalonego dla każdego

kwalifikującego się państwa członkowskiego. W wyjątkowych okolicznościach, o ile dostępne będą środki, dopuszcza się podniesienie pułapu (art. 12).

Ustala się także zasady dotyczące płatności i innych kwestii finansowych, w tym zawieszenia i anulowania; w szczególności państwo członkowskie może składać wniosek o płatność dwa razy w roku; spłaty wkładu finansowego lub dodatkowej pożyczki powinny być dokonywane w ratach, na podstawie spełnionych celów końcowych i pośrednich (art. 19).

Dane państwo członkowskie będzie składało kwartalne sprawozdania w ramach europejskiego semestru na temat postępów w realizacji reform; takie sprawozdania będą odpowiednio uwzględniane w krajowych programach reform. Przewiduje się również składanie sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (art. 20).

Komisji przekazuje się uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyjmowania planów odbudowy i zwiększania odporności oraz wypłaty wsparcia finansowego po spełnieniu stosownych celów pośrednich i końcowych, zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w rozporządzeniu dotyczącym procedury komitetowej (art. 27).

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175, akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁰,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 120 i 121 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”) państwa członkowskie mają obowiązek prowadzić swoje polityki gospodarcze, mając na względzie przyczynianie się do osiągnięcia celów Unii oraz w kontekście ogólnych kierunków, które określi Rada. Zgodnie z art. 148 Traktatu państwa członkowskie wykonują politykę zatrudnienia z uwzględnieniem wytycznych dotyczących zatrudnienia. Tym samym koordynacja polityk gospodarczych państw członkowskich stanowi przedmiot wspólnego zainteresowania.
- (2) Art. 175 Traktatu stanowi między innymi, że państwa członkowskie powinny koordynować swoje polityki gospodarcze w taki sposób, aby osiągnąć także cele w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej określone w art. 174.
- (3) Na poziomie Unii europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej („semestr europejski”), obejmujący zasady Europejskiego filaru praw socjalnych, zapewnia ramy określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Państwa członkowskie opracowują swoje własne krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne wspierające realizację tych reform. Strategie te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform jako sposób na określenie i skoordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych.
- (4) Wybuch pandemii COVID-19 na początku 2020 r. zmienił prognozy gospodarcze na nadchodzące lata w Unii i na całym świecie i przyniósł konieczność pilnej i skoordynowanej reakcji Unii w celu przezwyciężenia poważnych konsekwencji gospodarczych i społecznych dla wszystkich państw członkowskich. Wyzwania związane z czynnikami demograficznymi zostały spotęgowane przez COVID-19. Obecna pandemia COVID-19 oraz poprzedni kryzys gospodarczy i finansowy

⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

pokazały, że budowa zdrowych i odpornych gospodarek i systemów finansowych opartych na silnych strukturach gospodarczych i społecznych pomaga państwom członkowskim skuteczniej reagować na wstrząsy i szybciej przewycięzać ich skutki. Średnio- i długoterminowe skutki kryzysu związanego z COVID-19 będą w dużym stopniu zależeć od tego, jak szybko gospodarki państw członkowskich podniosą się z kryzysu, co z kolei zależy od przestrzeni fiskalnej, jaką dysponują państwa członkowskie do podjęcia działań w celu złagodzenia społecznych i gospodarczych skutków kryzysu, oraz od odporności ich gospodarek. Reformy i inwestycje mające na celu zaradzenie strukturalnym słabościom gospodarek oraz wzmocnienie ich odporności będą zatem miały zasadnicze znaczenie dla powrotu na ścieżkę trwałej odbudowy gospodarczej i uniknięcia dalszego pogłębiania się rozbieżności w Unii.

- (5) Wśród priorytetów politycznych Unii znajduje się wdrażanie reform prowadzących do wysokiej odporności gospodarek krajowych, wzmocnienie zdolności dostosowawczych i wykorzystanie potencjału wzrostu gospodarczego. Działania te mają kluczowe znaczenie dla trwałej odbudowy i wspierania procesu pozytywnej konwergencji społeczno-gospodarczej. Są one tym bardziej konieczne podczas wychodzenia z kryzysu epidemiologicznego, aby utworzyć drogę do szybkiej odbudowy.
- (6) Jak pokazują dotychczasowe doświadczenia, podczas kryzysu inwestycje są często drastycznie ograniczane. W tej konkretnej sytuacji konieczne jest jednak wspieranie inwestycji w celu przyspieszenia odbudowy gospodarczej i wzmocnienia długoterminowego potencjału wzrostu. Inwestowanie w zielone i cyfrowe technologie, zdolności i procesy wspierające przejście na czystą energię, zwiększenie efektywności energetycznej w mieszkalnictwie i w innych kluczowych sektorach gospodarki są ważne dla osiągnięcia trwałego wzrostu i tworzenia miejsc pracy. Działania te zwiększą także odporność Unii i zmniejszą jej zależność dzięki dywersyfikacji kluczowych łańcuchów dostaw.
- (7) Obecnie żaden instrument nie przewiduje bezpośredniego wsparcia finansowego powiązanego z osiągnięciem rezultatów i wdrożeniem reform i inwestycji publicznych państw członkowskich w odpowiedzi na wyzwania wskazane w ramach europejskiego semestru oraz mającego na celu wywarcie trwałego wpływu na wydajność i odporność gospodarek państw członkowskich.
- (8) W tym kontekście konieczne jest wzmocnienie obecnych ram udzielania wsparcia państwom członkowskim i zaoferowanie im bezpośredniego wsparcia finansowego za pomocą innowacyjnego narzędzia. W tym celu na mocy niniejszego rozporządzenia należy ustanowić Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności („Instrument”), aby zapewnić skuteczne i znaczące wsparcie finansowe na rzecz szybszego wdrażania reform i związanych z nimi inwestycji publicznych w państwach członkowskich. Instrument powinien mieć kompleksowy charakter i wykorzystywać doświadczenia zebrane przez Komisję i państwa członkowskie podczas korzystania z innych instrumentów i programów.
- (9) Rodzaje finansowania oraz metody wdrażania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu należy wybierać w zależności od ich potencjału osiągnięcia szczegółowych celów działań i zapewnienia rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne oraz przewidywane ryzyko nieprzestrzegania przepisów. Należy zatem rozważyć stosowanie płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych, jak również

finansowania niepowiązanego z kosztami, o którym mowa w art. 125 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego.

- (10) Zgodnie z rozporządzeniem [w sprawie Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy] oraz w granicach środków w nim przewidzianych należy podjąć działania na rzecz odbudowy i zwiększania odporności w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w celu zaradzenia bezprecedensowym skutkom kryzysu związanego z COVID-19. Takie dodatkowe zasoby powinny być wykorzystywane w sposób zapewniający przestrzeganie terminów przewidzianych w rozporządzeniu [dotyczącym Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy].
- (11) Odzwierciedlając fakt, że Europejski Zielony Ład jest strategią Europy na rzecz trwałego wzrostu gospodarczego i wyrazem zobowiązania Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, ustanowiony niniejszym rozporządzeniem Instrument przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i zrównoważenia środowiskowego oraz do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć 25 %.
- (12) Aby osiągnąć te ogólne cele, stosowne działania zostaną określone podczas opracowywania i wdrażania Instrumentu i ponownie ocenione w kontekście odpowiednich ocen i przeglądów. Należy również zwrócić należytą uwagę na wpływ planów krajowych przedkładanych na mocy niniejszego rozporządzenia na wspieranie nie tylko zielonej, lecz również cyfrowej transformacji. Obie będą odgrywać pierwszorzędną rolę w ożywieniu i modernizacji naszej gospodarki.
- (13) Aby umożliwić wprowadzenie środków, które łączą Instrument z należytym zarządzaniem gospodarczym, w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania należy powierzyć Radzie uprawnienia do zawieszenia – na wniosek Komisji i w drodze aktów wykonawczych – okresu przeznaczonego na przyjęcie decyzji w sprawie wniosków dotyczących planów odbudowy i zwiększania odporności oraz do zawieszenia płatności dokonywanych na podstawie tego Instrumentu w przypadku znacznej niezgodności w odniesieniu do odpowiednich spraw związanych z procesem zarządzania gospodarczego określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XXX/XX [rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów] (...). Należy również powierzyć Radzie uprawnienia do cofnięcia tych zawiesznień w drodze aktów wykonawczych, na wniosek Komisji, w odniesieniu do tych samych odpowiednich spraw.
- (14) Ogólnym celem Instrumentu powinno być promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Powinien on zatem przyczyniać się do zwiększania odporności i zdolności dostosowawczych państw członkowskich, łagodzenia społecznych i gospodarczych skutków kryzysu oraz wspierania transformacji ekologicznej i cyfrowej zmierzającej do osiągnięcia do 2050 r. neutralnej klimatycznie Europy, a tym samym prowadzić do odbudowy potencjału wzrostu gospodarczego Unii podczas wychodzenia z kryzysu, pomóc tworzyć miejsca pracy i wspierać zrównoważony wzrost gospodarczy.
- (15) Celem szczegółowym Instrumentu powinno być zapewnienie wsparcia finansowego z myślą o osiągnięciu pośrednich i końcowych celów reform i inwestycji określonych w planach odbudowy i zwiększania odporności. Cel ten należy realizować w ścisłej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

- (16) Aby plan odbudowy i zwiększania odporności mógł wnieść wkład w realizację celów Instrumentu, powinien obejmować środki na rzecz wdrażania reform i inwestycji publicznych poprzez spójny plan odbudowy i zwiększania odporności. Plan odbudowy i zwiększania odporności powinien być spójny z odpowiednimi, specyficznymi dla danego kraju wyzwaniami i priorytetami określonymi w kontekście europejskiego semestru, z krajowymi programami reform, krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu, planami w dziedzinie sprawiedliwej transformacji, umowami partnerstwa i programami operacyjnymi przyjętymi w ramach funduszy unijnych. Aby pobudzić działania, które wchodzą w zakres priorytetów Europejskiego Zielonego Ładu i Europejskiej agendy cyfrowej, plan powinien również określać środki, które są istotne z punktu widzenia transformacji ekologicznej i cyfrowej. Środki te powinny umożliwiać szybkie osiągnięcie celów, założeń i wkładów określonych w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach. Wszystkie wspierane działania powinny być wdrażane z pełnym poszanowaniem priorytetów Unii w zakresie klimatu i ochrony środowiska.
- (17) Jeżeli państwo członkowskie jest zwolnione z monitorowania i oceny europejskiego semestru na podstawie art. 12 rozporządzenia (UE) 472/2013¹¹ lub podlega nadzorowi zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002¹², powinno być możliwe stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia do takiego państwa członkowskiego w odniesieniu do wyzwań i priorytetów określonych przez środki zawarte w podanych rozporządzeniach.
- (18) Aby mieć wpływ na przygotowanie i realizację przez państwa członkowskie planów odbudowy i zwiększania odporności, Rada powinna być w stanie przedyskutować w kontekście europejskiego semestru stan odbudowy, odporności i zdolności dostosowawczych w Unii. Aby zapewnić odpowiednią podstawę dowodową, taka dyskusja powinna opierać się na strategicznych i analitycznych informacjach Komisji dostępnych w kontekście europejskiego semestru oraz, w miarę dostępności, na informacjach o realizacji planów w poprzednich latach.
- (19) Aby zapewnić znaczący wkład finansowy współmierny do rzeczywistych potrzeb państw członkowskich konieczny do podjęcia i realizacji reform i inwestycji ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności, należy określić maksymalny wkład finansowy dostępny dla tych państw w ramach Instrumentu w odniesieniu do wsparcia finansowego (tj. bezzwrotnego wsparcia finansowego). Maksymalny wkład powinien być obliczany na podstawie liczby ludności, odwrotności produktu krajowego brutto (PKB) na mieszkańca i względnej stopy bezrobocia poszczególnych państw członkowskich.
- (20) Konieczne jest określenie procedury dotyczącej składania projektów planów odbudowy i zwiększania odporności przez państwa członkowskie oraz treści tych projektów. Aby usprawnić procedury, państwo członkowskie powinno przedłożyć plan odbudowy i zwiększania odporności najpóźniej do dnia 30 kwietnia w formie oddzielnego załącznika do krajowego programu reform. Aby zapewnić szybkie wdrożenie, państwa członkowskie powinny być w stanie przedłożyć projekt planu wraz z projektem budżetu na następny rok w dniu 15 października poprzedniego roku.
- (21) W celu zapewnienia odpowiedzialności krajowej i skoncentrowania środków na istotnych reformach i inwestycjach państwa członkowskie, które chcą otrzymać wsparcie, powinny przedłożyć Komisji plan odbudowy i zwiększania odporności,

¹¹ Dz.U. L 140 z 27.5.2013.

¹² Dz.U. L 53 z 23.2.2002.

który będzie należycie umotywowany i uzasadniony. Plan odbudowy i zwiększania odporności powinien zawierać szczegółowy zestaw środków służących jego realizacji, w tym cele końcowe i pośrednie, oraz oczekiwany wpływ planu na potencjał wzrostu gospodarczego, tworzenie miejsc pracy oraz odporność gospodarczą i społeczną. Plan powinien także zawierać środki dotyczące transformacji ekologicznej i cyfrowej, jak również wyjaśnienie zgodności proponowanego planu odbudowy i zwiększania odporności z odpowiednimi, specyficznymi dla danego kraju wyzwaniami i priorytetami określonymi w europejskim semestrze. W trakcie całego procesu należy dążyć do ścisłej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi i ją osiągnąć.

- (22) Komisja powinna ocenić plany odbudowy i zwiększania odporności zaproponowane przez państwa członkowskie oraz działać w ścisłej współpracy z danym państwem członkowskim. Komisja zapewni pełne poszanowanie odpowiedzialności krajowej za ten proces i w związku z tym uwzględni uzasadnienie i elementy przedstawione przez dane państwo członkowskie oraz oceni, czy plan odbudowy i zwiększania odporności zaproponowany przez państwo członkowskie ma szansę przyczynić się do skutecznego sprostania wyzwaniom wskazanym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów skierowanych do danego państwa członkowskiego lub w innych stosownych dokumentach oficjalnie przyjętych przez Komisję w ramach europejskiego semestru; czy plan zawiera środki, które skutecznie przyczyniają się do transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz do sprostania wynikającym z nich wyzwaniom; czy plan ma szansę wywrzeć trwały wpływ w danym państwie członkowskim; czy plan ma szansę skutecznie przyczynić się do wzmocnienia potencjału wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy oraz zwiększenia odporności gospodarczej i społecznej państwa członkowskiego, złagodzić skutki kryzysu gospodarczego i społecznego oraz przyczynić się do wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej; czy przedstawione przez państwo członkowskie uzasadnienie szacowanych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest racjonalne i wiarygodne oraz proporcjonalne do spodziewanego wpływu na gospodarkę i zatrudnienie; czy proponowany plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera środki wdrażania reform i projektów inwestycji publicznych stanowiących spójne działania oraz czy ustalenia zaproponowane przez dane państwo członkowskie są w stanie zapewnić skuteczne wprowadzenie w życie planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym osiągnięcie proponowanych celów pośrednich i końcowych, a także odpowiednich wskaźników.
- (23) Należy określić odpowiednie wytyczne w formie załącznika do niniejszego rozporządzenia, aby służyły Komisji jako podstawa do przejrzystej i sprawiedliwej oceny planów odbudowy i zwiększania odporności oraz do określenia wkładu finansowego, zgodnie z celami i wszelkimi innymi odpowiednimi wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W celu zapewnienia przejrzystości i efektywności należy ustanowić system ocen ratingowych na potrzeby oceny projektów planów odbudowy i zwiększania odporności.
- (24) Aby zwiększyć jakość przygotowywanych projektów planów odbudowy i zwiększania odporności i pomóc Komisji w ocenie projektów tych planów przedstawianych przez państwa członkowskie oraz w ocenie stopnia ich realizacji, należy ustanowić przepisy dotyczące korzystania z doradztwa eksperckiego oraz, na wniosek państw członkowskich, doradztwa wzajemnego.
- (25) W celu uproszczenia wkład finansowy powinien być obliczany na podstawie prostych kryteriów. Wkład finansowy powinien zostać określony na podstawie szacunkowych

łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności zaproponowanych przez dane państwo członkowskie.

- (26) Pod warunkiem że plan odbudowy i zwiększania odporności zadowalająco spełnia kryteria oceny, przedmiotowe państwo członkowskie powinno otrzymać przydzielony maksymalny wkład finansowy, jeżeli szacowane łączne koszty reformy i inwestycji zawarte w planie odbudowy i zwiększania odporności są równe kwocie maksymalnego wkładu finansowego lub od niej wyższe. Jeżeli natomiast takie szacowane łączne koszty są niższe niż przydzielony maksymalny wkład finansowy, przedmiotowe państwo członkowskie powinno otrzymać kwotę równą szacowanym łącznym kosztom planu odbudowy i zwiększania odporności. Państwo członkowskie nie powinno otrzymać żadnego wkładu finansowego, jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności nie spełnia w zadowalający sposób kryteriów oceny.
- (27) Aby zapewnić jak najwcześniejsze wykorzystanie wsparcia finansowego w pierwszych latach po kryzysie oraz zgodność z funduszami dostępnymi w ramach Instrumentu, środki finansowe należy udostępnić państwom członkowskim do dnia 31 grudnia 2024 r. W tym celu do dnia 31 grudnia 2022 r. należy zaciągnąć prawnie wiążące zobowiązania w stosunku do co najmniej 60 % dostępnych środków bezzwrotnego wsparcia finansowego. Prawnie wiążące zobowiązania w stosunku do pozostałej kwoty powinny zostać zaciągnięte do dnia 31 grudnia 2024 r.
- (28) Wsparcie finansowe na rzecz planu państwa członkowskiego powinno być umożliwione w formie pożyczki, pod warunkiem zawarcia z Komisją umowy pożyczki, na podstawie należycie umotywowanego wniosku danego państwa członkowskiego. Terminy zapadalności pożyczek na realizację krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności powinny odzwierciedlać długoterminowy charakter takich wydatków. Terminy te mogą odbiegać od terminów zapadalności funduszy pozyskiwanych przez Unię na rynkach kapitałowych w celu sfinansowania pożyczek. W związku z tym należy przewidzieć możliwość odstępstwa od zasady określonej w art. 220 ust. 2 rozporządzenia finansowego, zgodnie z którą terminy wymagalności pomocy finansowej w formie pożyczki nie powinny być zmieniane.
- (29) Wniosek o pożyczkę powinien być uzasadniony potrzebami finansowymi związanymi z dodatkowymi reformami i inwestycjami zawartymi w planie odbudowy i zwiększania odporności, szczególnie istotnymi dla transformacji ekologicznej i cyfrowej, a zatem wyższymi kosztami planu niż maksymalny wkład finansowy (który ma zostać) przydzielony z bezzwrotnego wkładu. Złożenie wniosku o pożyczkę powinno być możliwe wraz z przedłożeniem planu. W przypadku składania wniosku o pożyczkę w innym terminie należy do niego dołączyć zmieniony plan zawierający dodatkowe cele pośrednie i cele końcowe. Aby zapewnić jak najszybsze wykorzystanie zasobów, państwa członkowskie powinny wystąpić o pożyczkę najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2024 r. Ze względów należytego zarządzania finansami całkowita kwota wszystkich pożyczek udzielonych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinna być ograniczona. Dodatkowo maksymalna wielkość pożyczki dla każdego państwa członkowskiego nie powinna przekraczać 4,7 % jego dochodu narodowego brutto. Zwiększenie tej maksymalnej kwoty powinno być możliwe w wyjątkowych okolicznościach pod warunkiem dostępności środków. Z tych samych względów należytego zarządzania finansami powinna być możliwa płatność pożyczki w transzach w zależności od osiągniętych wyników.
- (30) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość złożenia uzasadnionego wniosku o zmianę swego planu odbudowy i zwiększania odporności w okresie wdrażania,

jeżeli uzasadniają to obiektywne okoliczności. Komisja powinna ocenić taki uzasadniony wniosek i podjąć nową decyzję w terminie czterech miesięcy.

- (31) Aby zarządzanie finansowe Instrumentem było bardziej efektywne i prostsze, unijne wsparcie finansowe planów odbudowy i zwiększania odporności powinno przyjąć formę finansowania na podstawie osiągnięcia rezultatów mierzonych poprzez odniesienie do celów pośrednich i końcowych określonych w zatwierdzonych planach odbudowy i zwiększania odporności. W tym celu dodatkowe wsparcie w formie pożyczek powinno być powiązane z dodatkowymi celami pośrednimi i końcowymi, oprócz celów stosowanych do wsparcia finansowego (tj. bezzwrotnego wsparcia).
- (32) W celu należytego zarządzania finansami należy określić szczegółowe przepisy dotyczące zobowiązań budżetowych, płatności, a także zawieszania, anulowania oraz odzyskiwania środków. Aby zapewnić przewidywalność, państwa członkowskie powinny mieć możliwość składania wniosków o płatność dwa razy w roku. Płatności należy dokonywać w transzach, a warunkiem ich dokonania powinna być pozytywna ocena Komisji w sprawie realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności przez państwo członkowskie. Powinna istnieć możliwość zawieszenia i anulowania wkładu finansowego w przypadku, gdy państwo członkowskie nie wdrożyło w zadowalający sposób planu odbudowy i zwiększania odporności. Należy ustanowić odpowiednie procedury kontradyktoryjności w celu zapewnienia poszanowania prawa państw członkowskich do przedstawienia uwag w związku z decyzją Komisji dotyczącą zawieszenia, anulowania lub odzyskania wypłaconych kwot.
- (33) W celu skutecznego monitorowania wdrażania, państwa członkowskie powinny co kwartał składać sprawozdania w ramach europejskiego semestru na temat postępów w realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności. Takie sprawozdania przygotowane przez państwa członkowskie powinny zostać odpowiednio odzwierciedlone w krajowych programach reform, które powinny służyć jako narzędzie sprawozdawczości z postępów w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności.
- (34) W celu zapewnienia przejrzystości plany odbudowy i zwiększania odporności przyjęte przez Komisję należy przekazać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a w stosownych przypadkach Komisja powinna prowadzić działania informacyjne.
- (35) Aby zapewnić skuteczną i spójną alokację środków z budżetu unijnego i poszanowanie zasady należytego zarządzania finansami, działania prowadzone na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być spójne i komplementarne z bieżącymi programami unijnymi, przy jednoczesnym unikaniu podwójnego finansowania tego samego wydatku. W szczególności Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić, na wszystkich etapach procesu, efektywną koordynację w celu zachowania spójności, komplementarności i synergii różnych źródeł finansowania. W tym celu państwa członkowskie powinny być zobowiązane, przy przedkładaniu Komisji swoich planów, do przedstawienia stosownych informacji na temat istniejącego lub planowanego finansowania unijnego. Wsparcie finansowe w ramach Instrumentu powinno mieć charakter dodatkowy w stosunku do wsparcia udzielanego z innych funduszy i programów unijnych, a projekty dotyczące reform i inwestycji finansowane w ramach Instrumentu powinny móc otrzymywać finansowanie również z innych unijnych programów i instrumentów, pod warunkiem że takie wsparcie nie pokrywa tych samych kosztów.
- (36) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. zachodzi potrzeba oceny Instrumentu na

rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowionego niniejszym rozporządzeniem w oparciu o informacje zgromadzone w kontekście konkretnych wymogów dotyczących monitorowania, przy czym należy unikać nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, zwłaszcza względem państw członkowskich. W stosownych przypadkach wymogi te powinny obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania instrumentów w terenie.

- (37) Jest wskazane, aby Komisja przedstawiała Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wdrażania Instrumentu określonego w niniejszym rozporządzeniu. Sprawozdanie to powinno zawierać informacje na temat postępów poczynionych przez państwa członkowskie w realizacji zatwierdzonych planów odbudowy i zwiększania odporności, jak również informacje na temat wielkości wpływów przeznaczonych na Instrument zgodnie z Instrumentem Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w poprzednim roku, w rozbiciu na linie budżetowe, oraz na temat wkładu kwot pozyskanych za pośrednictwem Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w realizację celów Instrumentu.
- (38) Należy przeprowadzić niezależną ocenę pod kątem osiągnięcia celów Instrumentu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, skuteczności wykorzystania środków przewidzianych w jego ramach i jego wartości dodanej. W stosownych przypadkach ocenie tej powinien towarzyszyć wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia. Ponadto w niezależnej ocenie *ex post* należy uwzględnić długofalowe skutki Instrumentu.
- (39) Plany odbudowy i zwiększania odporności, które mają zostać wdrożone przez państwa członkowskie, oraz odpowiednie przydzielane na nie wkłady finansowe powinny zostać ustalone przez Komisję w drodze aktu wykonawczego. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia wykonawcze odnoszące się do przyjmowania planów odbudowy i zwiększania odporności oraz do wypłaty wsparcia finansowego po osiągnięciu odpowiednich celów pośrednich i końcowych powinny być wykonywane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011, zgodnie z przewidzianą w nim procedurą sprawdzającą¹³. Po przyjęciu aktu wykonawczego dane państwo członkowskie i Komisja powinny mieć możliwość uzgodnienia niektórych ustaleń operacyjnych o charakterze technicznym, określających szczegółowo aspekty realizacji w odniesieniu do terminów, wskaźników dotyczących celów pośrednich i końcowych oraz dostępu do leżących u ich podstaw danych. Aby takie ustalenia operacyjne mogły pozostać użyteczne w aktualnie panujących okolicznościach w trakcie realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, należy umożliwić zmianę elementów ustaleń technicznych za obopólną zgodą. Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Określone w rozporządzeniu finansowym przepisy regulują w szczególności procedurę ustalania i wykonania budżetu poprzez dotacje, zamówienia, nagrody, wykonanie pośrednie i przewidują kontrole dotyczące odpowiedzialności podmiotów działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

członkowskich, jako że poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem wstępnym należytego zarządzania finansami i skutecznego unijnego finansowania.

- (40) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹⁴, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95¹⁵, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96¹⁶ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939¹⁷ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371¹⁸. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz zapewniają, aby wszelkie strony trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały równoważne prawa Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu.
- (41) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez same państwa członkowskie, lecz możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (42) Aby umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

¹⁵ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

¹⁶ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

¹⁷ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne i pula środków finansowych

Artykuł 1 *Przedmiot*

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności („Instrument”).

Określa ono cele i finansowanie Instrumentu, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „fundusze unijne” oznaczają fundusze objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) RRRR/XX [nowym rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów]¹⁹;
2. „wkład finansowy” oznacza bezzwrotne wsparcie finansowe dostępne do celów przydzielenia lub przydzielone państwom członkowskim w ramach Instrumentu; oraz
3. „europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej” (zwany dalej „europejskim semestrem”) oznacza proces określony w art. 2-a rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r.²⁰

Artykuł 3 *Zakres*

Zakres stosowania Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowionego niniejszym rozporządzeniem obejmuje obszary polityki dotyczące spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, transformacji ekologicznej i cyfrowej, zdrowia, konkurencyjności, odporności, wydajności, kształcenia i umiejętności, badań naukowych i innowacji, inteligentnego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, miejsc pracy i inwestycji oraz stabilności systemów finansowych.

Artykuł 4 *Cele ogólne i szczegółowe*

1. Celem ogólnym Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności jest promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii poprzez zwiększenie odporności i zdolności dostosowawczych państw członkowskich, łagodzenie społecznych i gospodarczych skutków kryzysu oraz wspieranie

¹⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁰ Rozporządzenie Rady nr 1466/97/WE z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1).

transformacji ekologicznej i cyfrowej, przyczyniając się tym samym do odbudowy potencjału wzrostu gospodarczego Unii, wspierania tworzenia miejsc pracy podczas wychodzenia z kryzysu związanego z COVID-19 i promowania zrównoważonego wzrostu.

2. Aby osiągnąć ten ogólny cel, celem szczegółowym Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności jest zapewnienie wsparcia finansowego państwom członkowskim z myślą o osiągnięciu pośrednich i końcowych celów reform i inwestycji określonych w planach odbudowy i zwiększania odporności. Cel ten jest realizowany w ścisłej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Artykuł 5

Zasoby z Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy

1. Środki, o których mowa w art. 2 rozporządzenia [dotyczącego Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy], są realizowane w ramach niniejszego Instrumentu:

a) kwotą 334 950 000 000 EUR, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia [dotyczącego Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy], w cenach bieżących, dostępną w odniesieniu do wsparcia bezzwrotnego, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 4 i 8 rozporządzenia [dotyczącego Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy].

Kwoty te stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego;

b) kwotą 267 955 000 000 EUR, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia [dotyczącego Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy], w cenach bieżących, dostępną w odniesieniu do wsparcia w formie pożyczki dla państw członkowskich zgodnie z art. 12 i 13, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 5 rozporządzenia [dotyczącego Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy].

2. Z kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a), można również pokrywać wydatki związane z działaniami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i ewaluacji, niezbędnymi do zarządzania każdym z instrumentów i osiągnięcia ich celów, w szczególności wydatki na opracowania, spotkania z ekspertami, działalność informacyjną i komunikacyjną, w tym na komunikację instytucjonalną dotyczącą priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim są one związane z celami niniejszego rozporządzenia, wydatki związane z technologiami informacyjnymi nastawionymi na przetwarzanie i wymianę informacji, instytucjonalnymi narzędziami informatycznymi, a także wszelkie inne wydatki na pomoc techniczną i administracyjną, jakie ponosi Komisja w związku z zarządzaniem każdym z instrumentów. Wydatki mogą obejmować również koszty innych działań wspierających, takich jak kontrola jakości i monitorowanie w terenie projektów, a także koszty wzajemnego doradztwa i ekspertów związane z oceną i wdrażaniem reform i inwestycji.

Artykuł 6

Środki z programów objętych zarządzaniem dzielonym

Środki przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na ich wniosek, zostać przeniesione do Instrumentu. Komisja wykonuje te

środki bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego. Środki te wykorzystuje się na rzecz danego państwa członkowskiego.

Artykuł 7 Wdrażanie

Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności jest wdrażany przez Komisję w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

Artykuł 8 Finansowanie dodatkowe i uzupełniające

Wsparcie w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ma charakter dodatkowy w stosunku do wsparcia udzielanego w ramach innych funduszy i programów unijnych. Projekty dotyczące reform i projekty inwestycyjne mogą otrzymywać wsparcie z innych unijnych programów i instrumentów, pod warunkiem że wsparcie takie nie pokrywa tych samych kosztów.

Artykuł 9 Środki łączące Instrument z należytym zarządzaniem gospodarczym

1. W przypadku znacznej niezgodności w odniesieniu do któregośkolwiek z przypadków określonych w art. 15 ust. 7 rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące [...] [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje w drodze aktu wykonawczego decyzję o zawieszeniu terminu przyjęcia decyzji, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 2, lub o zawieszeniu płatności w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności.

Decyzja o zawieszeniu płatności, o której mowa w ust. 1, ma zastosowanie do wniosków o płatność złożonych po dacie decyzji o zawieszeniu.

Zawieszenie terminu, o którym mowa w art. 17, stosuje się od dnia następującego po dniu przyjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1.

W przypadku zawieszenia płatności stosuje się art. 15 ust. 9 rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące (...).

2. W przypadku wystąpienia któregośkolwiek z przypadków określonych w art. 15 ust. 11 rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące [...] Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje w drodze aktu wykonawczego decyzję o cofnięciu zawieszenia terminu lub płatności, o którym mowa w poprzednim ustępie.

Odpowiednie procedury lub płatności są wznowiane w dniu następującym po cofnięciu zawieszenia.

ROZDZIAŁ II

Wkład finansowy, proces przydziału i pożyczki

Artykuł 10 Maksymalny wkład finansowy

Maksymalny wkład finansowy oblicza się dla każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do przydziału kwoty, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. a), z zastosowaniem

metodyki określonej w załączniku I, w oparciu o liczbę ludności, odwrotność produktu krajowego brutto (PKB) na mieszkańca oraz względną stopę bezrobocia w poszczególnych państwach członkowskich.

Artykuł 11
Przydział wkładu finansowego

1. Na okres do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja udostępnia do przydziału kwotę 334 950 000 000 EUR, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. a). Każde państwo członkowskie może składać wnioski do wysokości maksymalnego wkładu finansowego, o którym mowa w art. 10, w celu wdrażania planów odbudowy i zwiększania odporności.
2. Na okres rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2022 r. i trwający do dnia 31 grudnia 2024 r., w przypadku gdy dostępne są środki finansowe, Komisja może organizować zaproszenia do składania wniosków zgodnie z kalendarzem europejskiego semestru. W tym celu publikuje ona orientacyjny kalendarz zaproszeń do składania wniosków, które mają być zorganizowane w tym okresie, oraz wskazuje w każdym zaproszeniu kwotę dostępną do przydziału. W celu wdrażania planu odbudowy i zwiększania odporności każde państwo członkowskie może zaproponować otrzymanie kwoty do maksymalnej wysokości odpowiadającej jego udziałowi w kwocie dostępnej do przydziału, o której mowa w załączniku I.

Artykuł 12
Pożyczki

1. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja może na wniosek państwa członkowskiego udzielić danemu państwu członkowskiemu wsparcia w formie pożyczki na wdrażanie jego planów odbudowy i zwiększania odporności.
2. Państwo członkowskie może złożyć wniosek o pożyczkę w momencie przedkładania planu odbudowy i zwiększania odporności, o którym mowa w art. 15, lub w innym momencie w terminie do dnia 31 sierpnia 2024 r. W tym drugim przypadku do wniosku załącza się zmieniony plan zawierający dodatkowe cele pośrednie i końcowe.
3. We wniosku o pożyczkę składanym przez państwo członkowskie określa się:
 - a) powody wnioskowanego wsparcia w formie pożyczki, uzasadnione większymi potrzebami finansowymi związanymi z dodatkowymi reformami i inwestycjami;
 - b) dodatkowe reformy i inwestycje zgodnie z art. 15;
 - c) koszty odnośnego planu odbudowy i zwiększania odporności wyższe niż kwota maksymalnego wkładu finansowego, o którym mowa w art. 10, lub kwota wkładu finansowego przydzielonego do danego planu odbudowy i zwiększania odporności na podstawie art. 17 ust. 3 lit. b).
4. Wsparcie w formie pożyczki udzielane na rzecz planu odbudowy i zwiększania odporności danego państwa członkowskiego nie może być wyższe niż różnica między łącznymi kosztami planu odbudowy i zwiększania odporności, zmienionego w stosownych przypadkach, a maksymalnym wkładem finansowym, o którym mowa w art. 10. Maksymalna wielkość pożyczki dla każdego państwa członkowskiego nie przekracza 4,7 % jego dochodu narodowego brutto.

5. W drodze odstępstwa od ust. 4, z zastrzeżeniem dostępności środków, kwota wsparcia w formie pożyczki może w wyjątkowych okolicznościach zostać zwiększona.
6. Wsparcie w formie pożyczki jest wypłacane w transzach, pod warunkiem osiągnięcia celów pośrednich i końcowych zgodnie z art. 17 ust. 4 lit. g).
7. Komisja podejmuje decyzję w sprawie wniosku o wsparcie w formie pożyczki zgodnie z art. 17. W stosownych przypadkach odpowiednio zmienia się plan odbudowy i zwiększania odporności.

Artykuł 13
Umowa pożyczki

1. Przed zawarciem umowy pożyczki z danym państwem członkowskim Komisja ocenia:
 - a) czy uzasadnienie wniosku o pożyczkę i jej kwota zostały uznane za racjonalne i wiarygodne w odniesieniu do dodatkowych reform i inwestycji; oraz
 - b) czy dodatkowe reformy i inwestycje spełniają kryteria określone w art. 16 pkt 3.
2. Jeżeli wniosek o pożyczkę spełnia kryteria, o których mowa w ust. 1, Komisja po przyjęciu decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 2, zawiera z danym państwem członkowskim umowę pożyczki. Oprócz elementów określonych w art. 220 ust. 5 rozporządzenia finansowego umowa pożyczki zawiera następujące informacje:
 - a) kwota pożyczki wyrażona w euro;
 - b) średni termin zapadalności; w odniesieniu do tego terminu art. 220 ust. 2 rozporządzenia finansowego nie ma zastosowania;
 - c) formuła ustalania ceny i okres dostępności pożyczki;
 - d) maksymalna liczba transz i harmonogram spłaty;
 - e) pozostałe informacje niezbędne do wdrożenia wsparcia w formie pożyczki związanego z odnośnymi reformami i projektami inwestycyjnymi zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 17 ust. 2.
3. Zgodnie z art. 220 ust. 5 lit. e) rozporządzenia finansowego koszty związane z zaciąganiem pożyczek, o których mowa w niniejszym artykule, ponoszą państwa członkowskie będące beneficjentami.
4. Komisja ustanawia niezbędne ustalenia dotyczące zarządzania operacjami udzielania pożyczek w odniesieniu do pożyczek udzielanych zgodnie z niniejszym artykułem.
5. Państwo członkowskie korzystające z pożyczki udzielanej zgodnie z niniejszym artykułem otwiera specjalny rachunek do celów zarządzania otrzymaną pożyczką. Przekazuje ono również kwotę główną wraz z odsetkami należnymi z tytułu każdej odnośnej pożyczki na rachunek wskazany przez Komisję zgodnie z ustaleniami dokonanymi w poprzednim ustępie na dwadzieścia dni roboczych systemu TARGET2 przed upływem odpowiedniego terminu wymagalności.

ROZDZIAŁ III

Plany odbudowy i zwiększania odporności

Artykuł 14

Kwalifikowalność

1. Na potrzeby realizacji celów określonych w art. 4 państwa członkowskie przygotowują krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności. Plany te zawierają program reform i inwestycji danego państwa członkowskiego na kolejne cztery lata. Plany odbudowy i zwiększania odporności, kwalifikujące się do finansowania w ramach niniejszego Instrumentu, obejmują środki służące wdrażaniu reform i projektów inwestycji publicznych w postaci spójnego pakietu.
2. Plany odbudowy i zwiększania odporności muszą być spójne z odpowiednimi wyzwaniem i priorytetami specyficznymi dla danego kraju określonymi w kontekście europejskiego semestru, w szczególności tymi, które są istotne dla transformacji ekologicznej i cyfrowej lub które wynikają z takiej transformacji. Plany odbudowy i zwiększania odporności muszą być również spójne z informacjami zawartymi przez państwa członkowskie w krajowych programach reform w ramach europejskiego semestru, w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach dokonywanych na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999²¹, w terytorialnych planach sprawiedliwej transformacji w ramach Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji²², a także w umowach partnerstwa i programach operacyjnych w ramach funduszy unijnych.
3. Jeżeli państwo członkowskie jest zwolnione z monitorowania i oceny europejskiego semestru na podstawie art. 12 rozporządzenia (UE) 472/2013 lub podlega nadzorowi zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002, przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie do takiego państwa członkowskiego w odniesieniu do wyzwań i priorytetów określonych poprzez środki zawarte w przywołanych rozporządzeniach.

Artykuł 15

Plan odbudowy i zwiększania odporności

1. Państwo członkowskie pragnące otrzymać wsparcie w ramach Instrumentu przedkłada Komisji plan odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 14 ust. 1.
2. Plan odbudowy i zwiększania odporności przedstawiony przez dane państwo członkowskie stanowi załącznik do jego krajowego programu reform i jest przedkładany oficjalnie najpóźniej do dnia 30 kwietnia. Państwo członkowskie może przedłożyć projekt planu począwszy od dnia 15 października poprzedniego roku wraz z projektem budżetu na kolejny rok.
3. Plan odbudowy i zwiększania odporności musi być należycie umotywowany i uzasadniony. Wskazuje się w nim w szczególności następujące informacje:

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu.

²² [...]

- a) wyjaśnienie sposobu planowanego podejścia do specyficznych dla danego kraju wyzwań i priorytetów określonych w kontekście europejskiego semestru;
 - b) wyjaśnienie, w jaki sposób plan wzmacnia potencjał wzrostu gospodarczego, tworzenie miejsc pracy oraz odporność gospodarczą i społeczną danego państwa członkowskiego, łagodzi skutki kryzysu gospodarczego i społecznego oraz przyczynia się do zwiększenia spójności i konwergencji gospodarczej, społecznej i terytorialnej;
 - c) wyjaśnienie, w jaki sposób środki przewidziane w planie mają przyczynić się do transformacji ekologicznej i cyfrowej lub do sprostania wyzwaniom, które są z tymi transformacjami związane;
 - d) przewidywane cele pośrednie i końcowe oraz orientacyjny harmonogram wdrażania reform przez maksymalny okres czterech lat, a także inwestycji przez maksymalny okres siedmiu lat;
 - e) przewidywane projekty inwestycyjne oraz odnośny okres inwestycyjny;
 - f) szacowane łączne koszty reform i inwestycji objętych przedłożonym planem odbudowy i zwiększania odporności (zwane również „szacowanymi łącznymi kosztami planu odbudowy i zwiększania odporności”), poparte odpowiednim uzasadnieniem, oraz informacja o tym, na ile są one proporcjonalne do spodziewanego wpływu na gospodarkę i zatrudnienie;
 - g) w stosownych przypadkach, informacje na temat istniejącego lub planowanego finansowania unijnego;
 - h) środki towarzyszące, które mogą być potrzebne;
 - i) uzasadnienie spójności planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - j) ustalenia dotyczące skutecznego wdrażania planu odbudowy i zwiększania odporności danego państwa członkowskiego, w tym proponowanych celów pośrednich i końcowych, a także związanych z nimi wskaźników;
 - k) w stosownych przypadkach, wnioski o wsparcie w formie pożyczki i dodatkowe cele pośrednie, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 3, oraz ich elementy; oraz
 - l) wszelkie inne istotne informacje.
4. Przygotowując propozycje dotyczące swoich planów odbudowy i zwiększania odporności, państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji o zorganizowanie wymiany dobrych praktyk, aby umożliwić wnioskującym państwom członkowskim skorzystanie z doświadczeń innych państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą również zwrócić się o wsparcie techniczne w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego zgodnie z rozporządzeniem, które go reguluje.

Artykuł 16

Ocena przeprowadzana przez Komisję

1. Przy dokonywaniu oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Komisja współpracuje ściśle z zainteresowanym państwem członkowskim. Komisja może przedstawiać uwagi lub zwracać się o dodatkowe informacje. Zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji żądane dodatkowe informacje i może zmienić plan przed jego formalnym przedłożeniem, jeżeli zachodzi taka potrzeba.

2. Przy dokonywaniu oceny planu odbudowy i zwiększania odporności oraz przy określaniu kwoty, która ma zostać przydzielona zainteresowanemu państwu członkowskiemu, Komisja uwzględnia informacje analityczne na temat danego państwa członkowskiego dostępne w kontekście europejskiego semestru oraz uzasadnienie i informacje przedstawione przez dane państwo członkowskie, o których mowa w art. 15 ust. 3, a także wszelkie inne istotne informacje, w tym w szczególności informacje zawarte w krajowym programie reform i w krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu danego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, informacje pochodzące ze wsparcia technicznego otrzymanego w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego.
3. Komisja ocenia znaczenie i spójność planu odbudowy i zwiększania odporności oraz jego wkład w transformację ekologiczną i cyfrową i w tym celu bierze pod uwagę następujące kryteria:
 - a) czy plan odbudowy i zwiększania odporności przyczyni się do skutecznego sprostania wyzwaniom wskazanym we właściwych zaleceniach skierowanych do danego państwa członkowskiego lub w innych stosownych dokumentach oficjalnie przyjętych przez Komisję w ramach europejskiego semestru;
 - b) czy plan zawiera środki, które skutecznie przyczyniają się do transformacji ekologicznej i cyfrowej lub do sprostania wyzwaniom, które są z tymi transformacjami związane;
 - c) czy plan odbudowy i zwiększania odporności będzie miał trwały wpływ na dane państwo członkowskie;
 - d) czy plan odbudowy i zwiększania odporności skutecznie przyczyni się do wzmocnienia potencjału wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy oraz odporności gospodarczej i społecznej państwa członkowskiego, złagodzi skutki kryzysu gospodarczego i społecznego oraz przyczyni się do zwiększenia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;
 - e) czy przedstawione przez państwo członkowskie uzasadnienie dotyczące kwoty szacowanych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest racjonalne i wiarygodne oraz proporcjonalne do spodziewanego wpływu na gospodarkę i zatrudnienie;
 - f) czy plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera środki wdrażania reform i projektów inwestycji publicznych, które stanowią spójne działania;
 - g) oraz czy ustalenia zaproponowane przez państwa członkowskie są w stanie zapewnić skuteczne wprowadzenie w życie planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym utrzymanie przewidywanego harmonogramu działań i osiągnięcie celów pośrednich i końcowych, a także odpowiednich wskaźników.
4. W przypadku gdy zainteresowane państwo członkowskie złożyło wniosek o wsparcie w formie pożyczki, o której mowa w art. 12, Komisja ocenia, czy wniosek o udzielenie wsparcia w formie pożyczki spełnia kryteria określone w art. 13 ust. 1, w szczególności czy dodatkowe reformy i inwestycje, których dotyczy wniosek o pożyczkę, spełniają kryteria oceny wskazane w ust. 3.
5. W celu oceny planów odbudowy i zwiększania odporności przedłożonych przez państwa członkowskie Komisja może korzystać z pomocy ekspertów.

Artykuł 17
Decyzja Komisji

1. Komisja przyjmuje decyzję w drodze aktu wykonawczego w terminie czterech miesięcy od formalnego przedłożenia planu odbudowy i zwiększania odporności przez państwo członkowskie. W przypadku gdy Komisja pozytywnie oceni plan odbudowy i zwiększania odporności, w decyzji tej określa się reformy i projekty inwestycyjne, które mają zostać zrealizowane przez państwo członkowskie, w tym cele pośrednie i końcowe, a także wkład finansowy przydzielony zgodnie z art. 11.
2. W przypadku gdy zainteresowane państwo członkowskie składa wniosek o wsparcie w formie pożyczki, w decyzji określa się również kwotę wsparcia w formie pożyczki, o której mowa w art. 12 ust. 4 i 5, oraz dodatkowe reformy i projekty inwestycyjne, które mają zostać zrealizowane przez państwo członkowskie objęte tym wsparciem, w tym dodatkowe cele pośrednie i końcowe.
3. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1, jest ustalany na podstawie szacowanych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności zaproponowanego przez dane państwo członkowskie, zgodnie z oceną dokonaną na podstawie kryteriów określonych w art. 16 ust. 3. Wysokość wkładu finansowego ustala się w następujący sposób:
 - a) jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności spełnia w zadowalający sposób kryteria określone w art. 16 ust. 3, a kwota szacowanych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest równa przewidzianemu dla tego państwa członkowskiego maksymalnemu wkładowi finansowemu, o którym mowa w art. 10, lub wyższa od tego wkładu, wkład finansowy przyznawany danemu państwu członkowskiemu jest równy łącznej kwocie maksymalnego wkładu finansowego, o którym mowa w art. 10;
 - b) jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności spełnia w zadowalający sposób kryteria określone w art. 16 ust. 3, a kwota szacowanych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności jest niższa od przewidzianego dla tego państwa członkowskiego maksymalnego wkładu finansowego, o którym mowa w art. 10, wkład finansowy przyznawany danemu państwu członkowskiemu jest równy kwocie szacowanych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - c) jeżeli plan odbudowy i zwiększania odporności nie spełnia w zadowalający sposób kryteriów określonych w art. 16 ust. 3, danemu państwu członkowskiemu nie przyznaje się wkładu finansowego.
4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się również:
 - a) wkład finansowy wypłacany w transzach, jeżeli państwo członkowskie w zadowalający sposób zrealizowało właściwe cele pośrednie i końcowe w odniesieniu do wdrażania planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - b) opis reform i projektów inwestycyjnych oraz kwotę szacowanych łącznych kosztów planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - c) okres wdrażania planu odbudowy i zwiększania odporności, w następujący sposób:
 - 1) w odniesieniu do zakończenia inwestycji – okres inwestycyjny, przed upływem którego projekt inwestycyjny musi zostać zrealizowany, kończy się nie później niż siedem lat po przyjęciu decyzji;

- 2) w odniesieniu do zakończenia reform – okres, przed upływem którego reformy muszą zostać zrealizowane, kończy się nie później niż cztery lata po przyjęciu decyzji;
 - d) ustalenia i harmonogram wdrażania planu odbudowy i zwiększania odporności;
 - e) odpowiednie wskaźniki dotyczące osiągnięcia planowanych celów pośrednich i końcowych; oraz
 - f) ustalenia dotyczące sposobu zapewnienia Komisji dostępu do odpowiednich danych bazowych;
 - g) w stosownych przypadkach, kwotę pożyczki wypłacanej w transzach oraz dodatkowe cele pośrednie i końcowe związane z wypłatą wsparcia z formie pożyczki.
5. W przypadku gdy Komisja negatywnie oceni plan odbudowy i zwiększania odporności, przekazuje ona należycie uzasadnioną ocenę w terminie czterech miesięcy od przedłożenia wniosku przez państwo członkowskie.
 6. Ustalenia i harmonogram wdrażania, o których mowa w ust. 4 lit. d), odpowiednie wskaźniki dotyczące osiągnięcia planowanych celów pośrednich i końcowych, o których mowa w ust. 4 lit. e), ustalenia dotyczące sposobu zapewnienia Komisji dostępu do odpowiednich danych bazowych, o których mowa w ust. 4 lit. f), oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe cele pośrednie i końcowe związane z wypłatą wsparcia w formie pożyczki, o których mowa w ust. 4 lit. g), odzwierciedla się dodatkowo w porozumieniu operacyjnym uzgadnianym przez zainteresowane państwo członkowskie i Komisję po przyjęciu decyzji, o której mowa w ust. 1.
 7. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 i 2, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 27 ust. 2.

Artykuł 18

Zmiana planu odbudowy i zwiększania odporności państwa członkowskiego

1. W przypadku gdy realizacja planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym celów pośrednich i końcowych, nie jest już możliwa – całkowicie lub częściowo – z uwagi na obiektywne okoliczności, dane państwo członkowskie może przedstawić Komisji wniosek o zmianę lub zastąpienie decyzji, o których mowa w art. 17 ust. 1 i art. 17 ust. 2, opatrując go uzasadnieniem. Państwo członkowskie może zaproponować zmieniony lub nowy plan odbudowy i zwiększania odporności.
2. Jeżeli Komisja uzna, że okoliczności, na jakie powołuje się państwo członkowskie, uzasadniają zmianę planu odbudowy i zwiększania odporności, Komisja ocenia nowy plan zgodnie z przepisami art. 16 i podejmuje nową decyzję zgodnie z art. 17 w terminie czterech miesięcy od formalnego przedłożenia wniosku.
3. Jeżeli Komisja uzna, że okoliczności, na jakie powołuje się państwo członkowskie, nie uzasadniają zmiany planu odbudowy i zwiększania odporności, odrzuca wniosek w terminie czterech miesięcy od jego formalnego przedłożenia, po umożliwieniu państwu członkowskiemu zgłoszenia uwag w terminie jednego miesiąca od dnia powiadomienia go o wnioskach Komisji.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy finansowe

Artykuł 19

Przepisy dotyczące wypłat, zawieszenia i anulowania wkładów finansowych

1. Decyzja Komisji, o której mowa w art. 17 ust. 1, stanowi indywidualne zobowiązanie prawne w rozumieniu rozporządzenia finansowego, które może się opierać na zobowiązaniach globalnych. W stosowanych przypadkach zobowiązania budżetowe można rozbić na kilka rocznych transz.
2. Wypłaty wkładu finansowego na rzecz państwa członkowskiego na podstawie niniejszego artykułu dokonuje się zgodnie ze środkami budżetowymi i pod warunkiem dostępności środków finansowych. Decyzje Komisji, o których mowa w niniejszym artykule, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 27 ust. 2.
3. Po osiągnięciu odpowiednich uzgodnionych celów pośrednich i końcowych określonych w planie odbudowy i zwiększania odporności zatwierdzonym w akcie wykonawczym Komisji zainteresowane państwo członkowskie przedkłada Komisji należycie uzasadniony wniosek o wypłatę wkładu finansowego oraz, w stosownych przypadkach, transzy pożyczki. Państwa członkowskie mogą składać do Komisji takie wnioski o płatność dwa razy w roku. W terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku Komisja ocenia, czy odpowiednie cele pośrednie i końcowe określone w decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 1, zostały osiągnięte w zadowalający sposób. Na potrzeby oceny uwzględnia się również ustalenia operacyjne, o których mowa w art. 17 ust. 6. Komisję mogą wspomagać eksperci.

W przypadku pozytywnej oceny Komisja przyjmuje decyzję upoważniającą do wypłaty wkładu finansowego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

4. Jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w ust. 3, Komisja stwierdzi, że cele pośrednie i końcowe określone w decyzji wspomnianej w art. 17 ust. 1 nie zostały osiągnięte w zadowalający sposób, zawiesza się wypłatę całości lub części wkładu finansowego. Zainteresowane państwo członkowskie może zgłosić uwagi w terminie jednego miesiąca od dnia powiadomienia go o ocenie Komisji.

Zawieszenie wypłaty zostaje cofnięte po podjęciu przez państwo członkowskie niezbędnych działań zapewniających osiągnięcie w zadowalającym stopniu celów pośrednich i końcowych, o których mowa w art. 17 ust. 1.

5. W drodze odstępstwa od art. 116 ust. 2 rozporządzenia finansowego termin płatności zaczyna swój bieg z dniem poinformowania danego państwa członkowskiego o pozytywnym wyniku oceny zgodnie z ust. 3 akapit drugi albo z dniem poinformowania o cofnięciu zawieszenia zgodnie z ust. 4 akapit drugi.
6. Jeżeli dane państwo członkowskie nie podejmie koniecznych działań w terminie sześciu miesięcy od zawieszenia wypłaty, Komisja anuluje kwotę wkładu finansowego zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia finansowego po umożliwieniu państwu członkowskiemu zgłoszenia uwag w terminie dwóch miesięcy od dnia powiadomienia go o wnioskach Komisji.

7. W przypadku nieosiągnięcia przez państwo członkowskie wymiernych postępów w realizacji odpowiednich celów pośrednich i końcowych w ciągu osiemnastu miesięcy od daty przyjęcia decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 1, kwota wkładu finansowego zostaje anulowana zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
Komisja przyjmuje decyzję w sprawie anulowania wkładu finansowego po umożliwieniu państwu członkowskiemu zgłoszenia uwag w terminie dwóch miesięcy od dnia powiadomienia go o ocenie Komisji, że nie osiągnięto wymiernych postępów.
8. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do dodatkowego wsparcia w formie pożyczki zgodnie z przepisami dotyczącymi umowy pożyczki, o której mowa w art. 13, oraz dotyczącymi decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 2.

ROZDZIAŁ V

Sprawozdawczość i informowanie

Artykuł 20

Sprawozdawczość państw członkowskich w ramach europejskiego semestru

Państwa członkowskie składają co kwartał w ramach europejskiego semestru sprawozdanie z postępów w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności, w tym ustaleń operacyjnych, o których mowa w art. 17 ust. 6. W tym celu sprawozdania kwartalne państw członkowskich muszą być odpowiednio odzwierciedlone w krajowych programach reform, które wykorzystuje się jako narzędzie sprawozdawczości z postępów w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności.

Artykuł 21

Informowanie Parlamentu Europejskiego i Rady oraz komunikat w sprawie planów odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich

1. Komisja przekazuje bez zbędnej zwłoki Parlamentowi Europejskiemu i Radzie plany odbudowy i zwiększania odporności zatwierdzone w akcie wykonawczym Komisji zgodnie z art. 17. Zainteresowane państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o utajnienie informacji szczególnie chronionych lub poufnych, których ujawnienie mogłoby zagrozić interesom publicznym państwa członkowskiego.
2. Komisja może podejmować działania komunikacyjne, by zapewnić widoczność unijnego finansowania na rzecz wsparcia finansowego przewidzianego w danym planie odbudowy i zwiększania odporności, między innymi poprzez wspólne działania w zakresie komunikacji z zainteresowanymi organami krajowymi.

ROZDZIAŁ VI

Komplementarność, monitorowanie i ocena

Artykuł 22

Koordinacja i komplementarność

Komisja i zainteresowane państwa członkowskie, w zakresie odpowiadającym ich odpowiednim kompetencjom, sprzyjają powstawaniu synergii i zapewniają skuteczną

koordynację między instrumentami ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem i innymi programami i instrumentami unijnymi, w szczególności ze środkami finansowanymi z funduszy unijnych. W tym celu:

- a) zapewniają komplementarność, synergię, spójność i zgodność między różnymi instrumentami na poziomie unijnym, krajowym i, w stosownych przypadkach, regionalnym, w szczególności w związku ze środkami finansowanymi z funduszy unijnych, zarówno na etapie planowania, jak i wdrażania;
- b) optymalizują mechanizmy koordynacji, aby uniknąć powielania wysiłków; oraz
- c) zapewniają ścisłą współpracę między podmiotami odpowiedzialnymi za wdrażanie na poziomie unijnym, krajowym i, w stosownych przypadkach, regionalnym na potrzeby osiągnięcia celów instrumentów ustanowionych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Monitorowanie wdrażania

1. Komisja monitoruje wdrażanie Instrumentu i mierzy osiągnięcie celów określonych w art. 4. W załączniku III określono wskaźniki, które należy stosować do celów sprawozdawczości z postępów oraz do celów monitorowania i oceny Instrumentu pod kątem osiągania celów ogólnych i szczegółowych. Monitorowanie wdrażania powinno być ukierunkowane i proporcjonalne do działań prowadzonych w ramach Instrumentu.
2. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania wdrażania działań i ich rezultatów. W tym celu na odbiorców środków unijnych nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 24

Sprawozdanie roczne

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wdrażania Instrumentu określonego w niniejszym rozporządzeniu.
2. Sprawozdanie roczne zawiera informacje na temat postępów w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności poszczególnych państw członkowskich w ramach Instrumentu.
3. Sprawozdanie roczne ponadto zawiera następujące informacje:
 - a) wielkość wpływów przydzielonych Instrumentowi w ramach Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w roku poprzednim, w podziale na linie budżetowe, oraz
 - b) wkład kwot pozyskanych poprzez Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w osiągnięciu celów Instrumentu.
4. Do celów sprawozdawczości o działaniach, o której mowa w ust. 2, Komisja może wykorzystywać – w stosownych przypadkach – treść dokumentów, które zostały formalnie przyjęte przez Komisję w ramach europejskiego semestru.

Artykuł 25
Ocena i ocena ex post Instrumentu

1. Cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów niezależne sprawozdanie z oceny jego wykonania oraz niezależne sprawozdanie z oceny *ex post* nie później niż trzy lata po upływie 2027 r.
2. Sprawozdanie z oceny zawiera w szczególności ocenę stopnia osiągnięcia celów, efektywności wykorzystania zasobów oraz europejskiej wartości dodanej. Sprawozdanie to zawiera również ocenę, czy wszystkie cele i działania są nadal adekwatne.
3. W razie potrzeby do sprawozdania dołącza się wniosek dotyczący zmian niniejszego rozporządzenia.
4. Sprawozdanie z oceny *ex post* stanowi całościową ocenę instrumentów ustanowionych niniejszym rozporządzeniem i zawiera informacje na temat jego długoterminowego wpływu.

ROZDZIAŁ VII

Powiadomienia i przepisy końcowe

Artykuł 26
Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają eksponowanie finansowania unijnego (w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów) poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z instrumentami ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem, ich działaniami i rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na instrumenty ustanowione niniejszym rozporządzeniem przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 4.

Artykuł 27
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 28
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel(e)
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²³

Spójność

Sprawy gospodarcze i finansowe

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**²⁴

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Celem strategicznym Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności jest promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii poprzez zwiększenie odporności oraz zdolności dostosowawczych i konwergencji państw członkowskich, a także wspieranie transformacji ekologicznej i energetycznej, i w ten sposób przyczynienie się do przywrócenia potencjału wzrostu gospodarczego państw członkowskich podczas wychodzenia z kryzysu związanego z COVID-19 oraz do wspierania trwałego wzrostu gospodarczego.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr:

Celem szczegółowym jest zapewnienie państwom członkowskim wsparcia finansowego („dotacje” i „pożyczki”) na potrzeby osiągnięcia celów pośrednich i końcowych odnośnych reform i inwestycji, wyznaczonych w planach odbudowy i zwiększania odporności, które zostaną przedstawione przez państwa członkowskie i zatwierdzone przez Komisję. Cel szczegółowy będzie realizowany w ścisłej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

[...]

²³ ABM: zarządzanie kosztami działań; ABB: budżet zadaniowy.

²⁴ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wsparcie finansowe w ramach Instrumentu jest powiązane z osiągnięciem rezultatów; w związku z tym oczekuje się, że Instrument przyczyni się do zwiększenia odporności państw członkowskich i ich zdolności dostosowawczych oraz do powrotu na ścieżkę odbudowy gospodarczej i zrównoważonego wzrostu gospodarczego; ma on się również przyczynić do transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz zapewni uczciwość tego procesu, jeśli chodzi o sektory społeczne.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wskaźniki produktu:

liczba planów zatwierdzonych przez Komisję;

całkowity wkład finansowy przeznaczony na plany;

Wskaźniki rezultatu:

liczba zrealizowanych planów;

Wskaźniki oddziaływania

cele określone w planach, które zostały osiągnięte między innymi dzięki otrzymanemu wsparciu finansowemu

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Budowa zdrowych i odpornych gospodarek i systemów finansowych opartych na silnych strukturach gospodarczych i społecznych pomoże państwom członkowskim skuteczniej reagować na wstrząsy i szybciej przewycięzać ich skutki. Reformy i inwestycje mające na celu zaradzenie strukturalnym słabościom gospodarek oraz wzmocnienie ich odporności mają zatem zasadnicze znaczenie dla powrotu na ścieżkę trwałej odbudowy gospodarczej i uniknięcia dalszego pogłębiania się rozbieżności w Unii.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania UE*

Działanie na poziomie Unii jest niezbędne, by doprowadzić do szybkiej i skutecznej odbudowy gospodarki Unii. Państwa członkowskie działające osobno nie mogą osiągnąć tego celu w wystarczającym stopniu. Interwencja Unii może natomiast przynieść wartość dodaną dzięki ustanowieniu instrumentów wspierających finansowo państwa członkowskie, jeżeli chodzi o kształt i realizację tak bardzo potrzebnych reform i inwestycji. Takie wsparcie przyczyniłoby się również do złagodzenia wpływu kryzysu na sytuację społeczną.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Inne instrumenty polityczne na poziomie unijnym wspierają realizację reform strukturalnych i inwestycji. Jeśli chodzi o politykę, zalecenia polityczne przedstawione przez Unię w ramach europejskiego semestru określają priorytety w zakresie reform i inwestycji. Ze środków unijnych, w szczególności tych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XXX/XX [rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów], finansuje się projekty

inwestycyjne wymagające koncentracji tematycznej i spełnienia konkretnych warunków podstawowych. InvestEU zapewnia finansowanie prywatnych projektów inwestycyjnych w ramach różnych segmentów polityki, niekoniecznie powiązanych z wysiłkami na rzecz reform.

Żaden z tych instrumentów nie zapewnia jednak bezpośredniego i kompleksowego wsparcia finansowego w formie „dotacji” i „pożyczek” dla państw członkowskich w celu osiągnięcia rezultatów związanych z uzgodnionymi planami odbudowy na rzecz reform i inwestycji. To właśnie będzie szczególnym sposobem wdrażania Instrumentu.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Instrument zapewni komplementarność i synergię z innymi programami unijnymi, w szczególności z projektami finansowanymi z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz z programu InvestEU; przyczyni się to do większego wykorzystania funduszy unijnych i uniknięcia powielania działań. W tym celu przy przedkładaniu Komisji planów państwa członkowskie są zobowiązane po pierwsze do przedstawienia stosownych informacji na temat istniejącego lub planowanego finansowania unijnego; po drugie, wsparcie finansowe z Instrumentu będzie miało charakter dodatkowy w stosunku do wsparcia udzielanego w ramach innych funduszy i programów unijnych w ten sposób, że projekty dotyczące reform i projekty inwestycyjne mogą otrzymywać finansowanie z innych unijnych programów i instrumentów, pod warunkiem że wsparcie takie nie pokrywa tych samych kosztów; po trzecie, koordynacja między Instrumentem a innymi unijnymi programami i funduszami będzie zapewniona dzięki wzmocnieniu zarządzania w ramach wewnętrznych ustaleń roboczych Komisji. Decyzje o udzieleniu wsparcia finansowego państwu członkowskiemu będą uwzględniać środki finansowane z unijnych funduszy i programów oraz konieczność unikania podwójnego finansowania. Ponadto reformy i inwestycje, które będą korzystały ze wsparcia finansowego w ramach instrumentów, będą określane w kontekście europejskiego semestru.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o ograniczonym okresie trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od 2021 r. do 2024 r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od 2021 r. w odniesieniu do środków na płatności.

Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania²⁵

Zarządzanie bezpośrednio przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Nie dotyczy

²⁵ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

W każdym zatwierdzonym planie zostaną wraz z państwami członkowskimi określone konkretne wskaźniki produktu, rezultatu i oddziaływania, a warunkiem otrzymania wsparcia finansowego będzie osiągnięcie celów pośrednich i końcowych.

Państwa członkowskie będą co kwartał składały sprawozdania z postępów w realizacji celów pośrednich i końcowych w ramach europejskiego semestru. Komisja będzie również co roku przedstawiała sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Ocena śródkresowa i ocena *ex post* zostaną przeprowadzone w celu oceny skuteczności, wydajności, adekwatności i spójności Instrumentu.

Komisja przekaże wnioski z tych ocen, opatrzone własnymi komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Ryzyko odnosi się do pomiaru efektywności (nieosiągnięcie wstępnie określonych celów końcowych/celów pośrednich).

W celu ograniczenia tych ryzyk wprowadzone zostaną następujące środki:

- szczegółowy proces oceny przed wypłatą środków na osiągnięcie celów pośrednich/celów końcowych przez państwa członkowskie będące beneficjentami;
- aktywacja zawieszenia i anulowanie płatności w przypadku nieosiągnięcia celów pośrednich/celów końcowych przez państwa członkowskie będące beneficjentami.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Instrument będzie realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

Wkład finansowy będzie przekazywany państwu członkowskiemu w formie finansowania niepowiązanego z kosztami, o którym mowa w art. 125 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

We wniosku dotyczącym rozporządzenia zawarte są standardowe przepisy dotyczące ochrony interesów finansowych Unii.

DG REFORM będzie stosowała swoją strategię zwalczania nadużyć finansowych, uwzględniając proporcjonalność oraz koszty i korzyści wdrażanych środków.

Na wszystkich szczeblach zarządzania stosowane będą właściwe procedury kontroli wewnętrznej, które będą zapewniały wystarczającą pewność co do osiągnięcia następujących celów: skuteczność, wydajność i oszczędność w odniesieniu do operacji, wiarygodność sprawozdawczości; ochrona aktywów i informacji; odpowiednie zarządzanie ryzykiem związanym z legalnością i prawidłowością operacji leżących u podstaw rozliczeń, a także zapobieganie nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom oraz ich wykrywanie, korygowanie i monitorowanie.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer [Dział.....]	Zróżn. / niezróżn. ²⁶	państw EFTA ²⁷	krajów kandydujących ²⁸	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn. / niezróżn.	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer [Dział.....]	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

²⁶ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane

²⁷ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

²⁸ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

Oprócz wydatków administracyjnych w ramach działu 7 wieloletnich ram finansowych proponowane wydatki związane z Instrumentem na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności zostaną pokryte kwotą 267 955 000 000 EUR (w cenach bieżących) w formie pożyczek i kwotą 334 950 000 000 EUR (w cenach bieżących) udostępnioną jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel w rozumieniu art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego, wynikające z operacji pożyczkowych Unii, jak określono w rozporządzeniu (UE) XXX/XX [rozporządzenie dotyczące Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy].

Z kwoty tej można przeznaczyć maksymalnie do 42 000 000 EUR na wydatki administracyjne.

Orientacyjny podział wydatków przedstawia się następująco (w mln EUR, w cenach bieżących):

Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności			Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Kolejne lata	OGÓLEM
• Środki operacyjne											
Pożyczki	Podpisane umowy	(1)	132 651,000	135 304,000	-	-	-	-	-	-	267 955,000
	Transze pożyczki	(2)	39 795,300	73 753,950	66 988,750	60 356,200	27 060,800	-	-	-	267 955,000
Dotacje	Środki na zobowiązania	(1a)	131 580,000	134 211,000	34 228,000	34 913,000	6,000	6,000	6,000	-	334 950,000
	Środki na płatności	(2a)	19 742,100	53 030,250	78 162,750	86 952,550	59 129,300	25 743,850	10 443,850	1 745,350	334 950,000
w tym środki administracyjne finansowane ze wspomnianej puli środków przydzielonych na dotacje			6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	-	42,000

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
Komisja (ECFIN, SG)									
• Zasoby ludzkie		2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	15,750
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM Komisja (ECFIN, SG)	Środki	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	15,750

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	15,750
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	15,750
	Środki na płatności	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	15,750

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ²⁹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³⁰																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		
KOSZT OGÓLEM																		

²⁹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

³⁰ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe ...”.

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓLEM
--	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	15,750
Pozostałe wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	2,250	15,750

Poza DZIAŁEM 5³¹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	42,000
Inne wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	6,000	42,000

OGÓLEM	8,250	8,250	8,250	8,250	8,250	8,250	8,250	57,750
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

³¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	15	15	15	15	15	15	15
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)³²							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ³³	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)	75	75	75	75	75	75	75
OGÓLEM							

XX oznacza odpowiednią obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

³² CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

³³ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³⁴				
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)
Artykuł						

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

³⁴ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.